

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év április hó 12. napján** megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 22.B.593/2008/27. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a rongálás vétségeként értékelt cselekmény Btk. 324.§. szerinti jogszabályi megjelölését az /1/, /2/ bekezdés a.) pontjára utalással kiegészíti.

A lefoglalt bűnjelet a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.873/2008. szám alatt kezelik.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 22.B.593/2008/27. számú 2009. december hó 14. napján kelt ítéletével a vádlottat a Btk. 229. § (1) bekezdése szerinti hivatalos személy elleni erőszak büntette, a Btk. 186.§ (1) bekezdése szerinti közúti veszélyeztetés büntette és a Btk. 324.§-ba ütköző rongálás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Ellenben a vádlottat a Btk. 253.§ (1),(2) bekezdése szerinti hivatali vesztegetés büntette miatt az ellene emelt vád alól felmentette. Az elsőfokú bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére jelentett be fellebbezést a felmentés miatt, bűnösség megállapítása és a kiszabott büntetés súlyosítása végett.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.172/2010/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. A részfelmentést már nem támadva a büntetés súlyosítását, egyben tárgyalás kitűzését indítványozta. Kifogásolta az iratok ismertetésével kapcsolatos perrendi szabályok megsértését, ezzel összefüggésben a szakértői vélemény lényegének felolvasását indítványozta, és szükségesnek tartotta új erkölcsi bizonyítvány beszerzését a jelen üggyel együtt indult ittas vezetés, és kábítószerrel visszaélés bűncselekménye kérdésében hozott döntés megismerése, és az ítélet tényállásának e körülményekkel való kiegészítése

vége. Az ítélet indokolásában a vádlott védekezésének nem teljes körű cáfolatát és a jogi indokolás hiányosságát észlelte, és a büntetés kiszabási tényezők pontosítását is szükségesnek tartotta.

A Fővárosi Ítéltábla is észlelte a perrendi szabályok sérelmét, ezért az ügyet a Be. 363. § (2) bekezdés b./ pontja szerint tárgyalási formában tűzte ki, ahol felolvasással tette a tárgyalás anyagává az elmeorvos szakértői véleményt, a BRFK részére kiállított számlát és a bűnjeljegyzéket.

A tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményeként az ügyész változatlan formában fenntartotta az írásbeli átiratában foglaltakat: az első fokú ítélet tényállásának és indokolásának a kiegészítése, pontosítása és kijavítás mellett a kiszabott büntetés súlyosítását, a törvényes rendelkezéseinek helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a fellebbviteli tárgyaláson aggályosnak tartotta az eljárási hibák másodfokú eljárásban történő korrekcióját, de ehhez kapcsolódó indítványt nem terjesztett elő. Továbbra is a vádlott felmentését kérte. A hivatalos személy elleni erőszak kapcsán a törvényi tényállásszerűséget vitatta, álláspontja szerint a rendőr hátrálásra való kényszerítésével nem valósult meg erőszak. A közlekedés rendje elleni bűncselekmény esetében a közvetlen veszélyhelyzetet nem látta megállapíthatónak, a vagyon elleni bűncselekménynél pedig a vádlott védekezése elvetésének nem kellő indokai miatt vitatta az ítélet tényállását. Másodlagosan a vádlott személyiségében rejlő körülmények miatt, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú perorvoslatok alapján eljárva az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben, de a (2) bekezdésben foglalt korlátozás mellett - a fellebbezéssel már nem támadott felmentő rendelkezést nem érintve - felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat túlnyomó részben betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, ugyanakkor az ügy ténybeli elbírálásához szükséges bizonyítékokat nem teljes körben szerezte be, és az okirati bizonyítékok felhasználása során is megsértette az eljárási szabályokat. Mivel a másodfokú bíróság előtt az eljárási szabálysértések iratbeszerzéssel és a felhasznált okirati bizonyítékok felolvasásával kiküszöbölhetőek voltak, az ítélet másodfokú felülbírálatára már ezek figyelembe vételével került sor.

A Fővárosi Ítéltábla a lefolytatott bizonyítás eredményeként a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a kisebb körű megalapozatlanság kiküszöbölése végett, a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az első fokú ítélet tényállását az alábbiakkal **kiegészíti:**

- A vádlott a bűncselekmény elkövetésekor nem szenvedett az elmeműködésének olyan kóros állapotában, amely kizárta vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyességét felismerje, és e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Ellenben személyiségzavarban szenved; a cselekmény elkövetésekor szokványos ittassága állt fenn.
- A vádlott a cselekmények elkövetésekor közepes fokú ittas állapotban volt.
- A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2009. október 11. napján jogerős 15.B.25.637/2008/16. számú határozatával 2 rb. ittas vezetés vétsége miatt pénzbüntetésre és 2 évi járművezetéstől eltiltásra ítélte. A vádlott egy rendbeli cselekményt **2007. június 17. napján követett el.**
- A Budaörsi Városi Bíróság 7. B. 921/2008/63. számú- a Pest Megyei Bíróság 14.Bf.199/2010/10. számú határozata folytán - 2010. május 31. napján jogerős ítéletével a 2008. június 22. napján elkövetett erőszakos közösülés büntette miatt 6 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- A Budaörsi Városi Bíróság 12.Bk.235/2010/6. számú - a Pest Megyei Bíróság 14.Bkf.794/2010/5. számú határozata folytán - 2010. október 12. napján jogerős ítéletével fenti büntetést és az első fokú ítélet 4./ pontja alatt körülírt büntetést összbüntetésbe foglalta, és annak tartamát 6 év 8 hónap 15 napban börtönben határozta meg.

A fenti kiegészítéseket az a tény tette szükségessé, hogy a vádlottal szemben a 2007. június 17. napján a részben önállóan, részben társaival megvalósított bűncselekmények miatt három párhuzamos büntetőeljárás indult. A vádlottat az elkövetéskor - és az ítéletben elbírált más alkalommal is - fennálló ittas állapota miatt az első kiegészítés alatt szereplő büntetéssel sújtották, egyben eltiltották a járművezetéstől, amely a jelen ügy elbírálásakor lényeges körülmény. Szükséges volt rögzíteni, hogy a vádlott az elkövetés után más bűncselekményt is megvalósított, amelyért jogerősen elítélték, majd összbüntetési eljárást folytattak le; a vádlott jelenleg ezt a büntetést tölti.

A nyomozás során az orvos szakértők megvizsgálták a vádlott elmeállapotát, de az elsőfokú eljárásban a szakvélemény nem vált a bizonyítás anyagává, és megállapításai sem kerültek rögzítésre a vádlott személyi körülményei között. Mivel ez szükséges tényállási elem és lényeges körülmény, a másodfokú bizonyítás eredményeként ezt is pótolni kellett.

A vádlottat a jelen eljárásban is alávetették vérévételnek, de nem készült szakvélemény, azonban az ittas vezetés elbíráló beszerzett jogerős ítéletből az ittasság mértéke is aggálytalanul megállapítható.

A kiegészítések az erkölcsi bizonyítvány adatain, a beszerzett iratok tartalmán, és a nyomozati iratok 305. oldalán található szakértők szakvéleményének összegzésén alapulnak.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet 2. oldalának 6. bekezdése 4. sorát akként **pontosítja**:

- hogy a vádlott és három utasa volt ittas és kábítószerrel bódult állapotban.

A pontosítást az indokolta, hogy az első fokú ítélet tényállása a vádlottat és utasait valamennyi vádlott megjelöléssel illette, noha a felülbírált büntető ügynek e személyek nem voltak vádlottjai, a rablási cselekményt valósították meg közösen, amelyet az ítélet személyi részének 4. pontja ír körül.

Ellenben nem osztotta a Fővárosi Ítélet tábla az ügyészség további és a jogerős felmentő rendelkezést érintő tényállás kiegészítésére vonatkozó indítványát, mivel annak felülvizsgálatára a Be. 348.§ (2) bekezdése értelmében nem kerülhetett sor.

A fenti kiegészítésekkel az első fokú ítélet tényállása már teljes körben megalapozott volt, és a másodfokú eljárásban irányadóan a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a szükséges mértékben összevetette, egyenként és összességében is értékelte. A vádlott nem vitatta, hogy ellenszegült a rendőr utasításainak, azonban az ellenállás irányultságát eltérően magyarázta. A hivatalos személy elleni erőszak esetében parkolási szándékára hivatkozott, a rongálásnál pedig rosszullétére. Az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a vádlott védekezését, mivel a meghallgatott rendőr tanúk a lényeges pontokban egybehangzó, de éppen az apróbb eltérések miatt az összebeszélés lehetőségét teljesen kizáró vallomást tettek. A vádlott a rablási cselekményt követően az őt igazoltatni szándékozó rendőri utasításnak nem tett eleget, ittasan és kábítószer hatása alatt a gépkocsiban járó motorral egészen a fegyver előkerüléséig a kuplunggal játszva, az intézkedő rendőr testi épségét veszélyeztetve, kis sebességgel (az elsőfokú bíróság elfogadta a vádlott által vallott 20 km/órát) felé indult, hátrálásra késztette, és a gépkocsival érintette a sértett lábait. Semmi nem erősítette meg a vádlott azon állítását, hogy a sértett félreértette az ő parkolási szándékát, mivel azt sem a társak nevetgélése, sem a motor túráztatása, sem az intézkedésnek való alávetés (különös tekintettel a percekkel korábban elkövetett rablásra) hiánya, sem pedig a gépkocsi közlekedési helyzete nem támasztotta alá.

A rongálás esetében a tanúk kizárták a vádlott rosszullétét, azt nem észlelték, és a helyszínen a vádlott sem hivatkozott rá. Egybehangzóan állították, hogy örült módjára és kiszámíthatatlanul viselkedett, mindkét lábával, folyamatosan rúgott, az ülést is majdnem szétrúgta. Éppen ezért került sor a gyorskötöző lábbilincs alkalmazására. A rongálás nyomait a fényképfelvételek is pontosan tanúsítják.

Az ítélet indokolását ennyiben kiegészíti az ítéletábra, egyben mellőzi annak rögzítését, hogy a vádlott vitatta a rongálással okozott kárt, az elkövetési értéket, mert helyesen azt a védő tette. (tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldala).

A Fővárosi Bíróság a logikusan értékelt bizonyítékok összevetése után okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette az elkövetett bűncselekményeket, azonban adós maradt a jogi indokolás kifejtésével, ezért azt is pótolni kellett.

A vádlott azzal a magatartásával valósította meg a hivatalos személy elleni erőszakot, hogy a vele szemben jogszerűen intézkedő rendőrt az eljárásban erőszakkal megakadályozta, amikor a rendőr felszólítását figyelmen kívül hagyva az álló helyzetben, járó motorral parkoló gépkocsinak gázt adva az őt megállásra felszólító rendőr felé haladt, testi épségét veszélyeztette, majd a gépjárművel a lábait is érintette.

A vádlott tudata átfogta, hogy a rendőr a jogszerű kötelességét teljesíti, de az intézkedést azért nem tudja befejezni, mert a vádlott a magatartásával ezt megakadályozza, egyben veszélyhelyzetbe sodorja a hivatalos személyt.

Helyes a hivatalos személy elleni bűncselekménnyel halmazatban a közlekedési bűncselekmény megállapítása, mivel az megfelel az állandó bírói gyakorlatnak és az e körben közzétett bírósági határozatokkal is összhangban áll.

A vádlott a bűncselekmény elkövetésekor a közúti közlekedés szabályai alatt álló közúti jármű vezetője volt, aki a közlekedési szabályok megszegésével közvetlen veszélyt idézett elő. A hivatalos személy közvetlen veszélyhelyzetbe hozásával történő akadályoztatása mindkét bűncselekményt megvalósítja, mivel bűnhalmazat létesül, ha a hivatalos személy elleni erőszak közúti veszélyeztetéssel valósul meg.

A vádlott a rendőrautónak, mint számára idegen tárgynak a szándékos megrongálásával, célirányos rúgásokkal előidézett kisebb kárt okozott, ezért cselekménye e vagyon elleni bűncselekményt is megvalósítja. Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályhelyet az ítélet rendelkező részében hiányosan hívta fel, ezért azt pótolni kellett. A vádlott Btk. 324. §-ba ütköző rongálási cselekménye az elkövetési értékre figyelemmel a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősül.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően feltárta és súlyuk szerint értékelte, csak kisebb körben kellett e tényezőket korrigálni. A vádlott terhére értékelt súlyosító körülmények közül az ittasságra való utalást mellőzni kellett, mert a vádlottat ittas jármű vezetésért külön felelősségre vonták. Mivel azonos cselekménysorban, egy alkalommal követte el a három eljárásban elbírált bűncselekményeket, kétszeres értékelés lenne a már büntetéssel sújtott elkövetési magatartást további súlyosító tényezőként értékelni. A már súlyosító körülményként felrótt halmazat helyesen a többszörös halmazati jellege miatt súlyosít, mivel az adott büntetési tételhatárok között kiszabott büntetés esetén már két cselekmény halmazata is súlyosít, de a felülbírált ügyben három különböző

jogi tárgyat védő bűncselekmény került halmazati viszonyba. További súlyosító körülmény a felrótt bűncselekmények elszaporodottsága.

Ellenben csak igen kis súllyal értékelhető a vádlott javára az időmúlás, mivel az elkövetés óta eltelt időben újabb bűncselekményt is elkövetett, amelyért elmarasztalták. Az időmúlás ezért csak objektív enyhítő tényezőként vehető figyelembe, de az már nem írható az elkövető javára, hogy az eltelt időben törvénytisztelő életmódot folytatott, noha erre alapítható súlyozottabban az időmúlás jelentősége.

A kiszabott büntetés kétirányú támadása kapcsán szem előtt kellett tartani, hogy a vádlott egy napon elkövetett bűncselekményei elkülönítve kerültek elbírálásra. Bár az összbüntetési eljárás kiküszöböli az ebből eredő hátrányokat, mégsem hagyható figyelmen kívül e körülmény a büntetés mértékének kialakításánál. Az ítélőtábla e szempontra is tekintettel úgy látta, hogy a kiszabott büntetés nem tekinthető sem eltúlzottan enyhének, sem eltúlzottan súlyosnak. A halmazati büntetés mértéke megfelelő, kifejezi a bűncselekmények tárgyi súlyát, a vádlott személyi társadalomra veszélyességét, ezért alkalmas a büntetési célok hathatós biztosítására.

Az elsőfokú bíróság nem adta indokát, a vádlott tanúkihallgatást célzó bizonyítási indítványa elutasítása okának. A meghallgatott tanúk vallomása és az okirati bizonyítékok alapján a vádlott büntetőjogi felelősségéről aggálytalanul állást lehetett foglalni, ezért további bizonyítás nem volt szükséges. Az iratokból kitűnően a tanú vallomásának tartalma nem erősítette volna a vádlott előadását, inkább terhelő volt, másrészt nem zárható ki a tanú részleges mentességi joga.

Az ítélőtábla észlelte, hogy az első fokú ítélet szerkezete nem felel meg a Be. 258.§ (3) bekezdésébe előírt sorrendnek, mivel annak a./ pontja értelmében a vádra való utalás megelőzi a személyi részt, a történeti tényállást, és a bizonyítékok értékelését. Mivel a felülbírált határozat szerkezete az előírttól eltért, és a törvényes vád megjelölése az ítélet végére került, felhívja az elsőfokú bíróság figyelmét e - módosított - törvényi rendelkezés betartására.

Észlelte még az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság nem tüntette fel a lefoglalt bűnjel kezelésének helyét és nyilvántartási számát - noha az kitűnt a bírósági iratokból -, ezért pótolni kellett.

Továbbmenően a költségjegyzék vezetése is kívánnivalót hagy maga után, mivel a Fővárosi Bíróság nem folytatta a nyomozás során felfektetett ív vezetését, hanem új költségjegyzéket kezdett. Ugyanakkor nem a már megkezdettek szerint számozta tovább, hanem előlről elkezdte, következésképpen a költségjegyzék 2./ tételszáma alatt egyszer a tanú díja, egyszer pedig a szakértő díja szerepel, amely helytelen, zavaró és nem a valóságot tükrözi.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a részletesen kifejtettek szerint kiegészítve, pontosítva, de érdemét nem érintve a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2011. április hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.593/2008/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.86/2010/10. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2011. április hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

kiadmány hitelül:
tisztviselő